

APĂRAREA NAȚIONALĂ

organ național independent.

Apare: Miercuri, Vineri și Duminică.

ABONAMENTELE:

Pentru monarhia austro-ungară:
Pe un an 24 cor., 6 luni 12., 3 luni 6 coroane.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 25 franci, 6 luni 13 franci, 3 luni 7 franci.
Abonamentele se plătesc înainte.

Redacția și administrația:

Strada Stefaniei Nr. 13.
Un număr costă 20 bani.

INSERTIUNILE:

Un rând petiț sau spațiul său coastă pentru publicarea odată 12 bani, de două ori 18 bani, de trei ori 24 bani. — Reclame la finea textului coastă șirul de petiț 50 bani.

Prenumeratiunile și inseratele se primesc la administrație, strada Stefaniei Nr. 13.

Epistole nefrancate nu se primesc. — Manuscriptele nu se înapoiază.

Cernăuț, 25 Ianuarie 1908.

În numărul nostru din 12 l. c. am lansat un apel către publicul inteligent român din Bucovina cu invitația, ca acele persoane, cari dispun de bunăvoință și de costume naționale, spre a putea coopera la tabloul vibrant, ce se va aranja în Viena din incidentul aniversării de 60 ani de domnie a augustului nostru Împărat, să binevoiască a se anunța la redacția noastră pînă la prima zi din Faur. Deși am spus că participarea la acest festival pentru noi Români bucovineni e de o însemnată deosebită și deși termenul însinuării e de tot aproape, dispărîndu-ne de el un interval de numai cîteva zile, pînă astăzi au urmat acestei invitațiuni de tot pușini. Urmarea va fi, că lipsind numărul suficient de participanți, noi Români în tabloul, care va reprezenta popoarele, ce aduc omagii augustului nostru Împărat, nu vom fi de loc reprezentați.

Datu-și-a oare inteligența noastră sama de urmările acestui moment? Nu credem, căci de altfel ea ar fi manifestat în aceasta afacere mai mult interes. Ba, sîntem chiar convinși, că inteligența noastră acestui apel ori nu i-a dat nici o importanță, ori nici nu l'a cetit de loc. Și dacă nu l'a citit de loc, aceasta poate să mai treacă ca o scuză,

deși cam șchioapă; dar dacă l'a cetit și a trecut peste el la ordinea zilei, atunci s'a făcut ea culpabilă de un păcat mare, comis pe sama națiunii romine și a reputațiunii ei.

Neparticipînd națiunea romînă la acest festival, lumea mare nici nu va știe că există în Bucovina un popor romîn, ear cei ce au cunoștință de existența noastră, ne vor ținea de iloiali iridentişti și antidinastici și în ambele cazuri noi ne vom alege cu daune ireparabile.

De prezent noi Romîni bucovineni trăim izolați de toți frații noștri și încunjurați de popoare străine, cari n'au nici un interes, de a ni salva existența noastră.

De frații din regat sîntem despărțiți prin nevoile, ce ei singuri au a le îndura și cari nici timp, nici răgaz nu li oferă, să se intereseze cîtuși de puțin de noi; de cei din Ungaria sîntem despărțiți prin lipsa de comunicațiuni avantațioase, ear de cei din Basarabia prin baionetele moscăcești. În schimb însă ne pasc străinii la tot pasul, pîndind ori și ce moment de slăbăciune pentru a ni rumpe oite o bucățică din corpul nostru național. Era deci ușor de înțeles, că ne sirguiam să solicităm prin o purtare loială și prin un trîiu în conformitate cu legea și cu tradițiunile

Înaltei căsi domnitoare, pentru salvarea existenței noastre naționale, sprijinul guvernului și a cercurilor înalte. Și mulțămită sprijinului și bunăvoinței acestor foruri, cu toate îndușmămirile, la cari sîntem expuși pe toate terenele, ne-am putut menține reputațiunea unui popor loial și fidel Împăratului.

Și acum deodată aceste foruri să-și cîştige altă părere despre noi și detragîndu-ni în urmă sprijinul acordat pînă acuma, să ne lese pe sama noastră ceea, ce-i egal cu dănea noastră pradă urgiei străinilor!

Și toate astea pentru care cauză? Pentru că grosul inteligenței noastre, prin o nepăsare criminală, ne aduce în pericol de a fi priviți ca neesiști și sau ca iloiali, iridentişti, daco-romaniști și antidinastici.

Fiecare din noi știe că nepăsarea ce domnește în rîndurile inteligenței noastre, în ce privește afacerile naționale, e piramidală; dar că aceasta nepăsare, să meargă așa de departe, încît să compromită întreaga noastră națiune, e ceva, la care nimene nu s'a așteptat.

Avem bărbați în poziție materială perfectă, cari citesc ani întregi jurnalele noastre, fără să contribuie măcar cu un ban la acoperirea cheltuielilor acestor jurnale; avem bărbați în funcțiuni, cari chiar cole-

gilor, cu cari au crescut la un loc, nu li-ar face vre-un serviciu fără o remunerațiune; avem bărbați, cari cînd e vorba de aducerea unui obol pe altarul națiunii, declară că, neprimind nici ei dela națiune vre un avantaj, refuză ori ce sprijin; avem bărbați, cari cheltuiesc pentru banchete cu șampagnii și vinuri de Rin, la care participă numai străini, sute de fiorini — chiar într'o noapte; cari însă pentru internatele noastre nu dau nici o para; avem funcționari, cari declară, că cel mai păcătos străin valorează mai mult, decît cel mai bun Romîn; avem în Viena o companie întregă de studenți, cari văd cum noi Romîni bucovineni în »Muzeul pentru cunoștința popoarelor austriace« sîntem prezentați ca un popor, care nici o îmbrăcăminte cum se cade nu poșede; acești studenți nici unul însă nu a aflat de bine să signalizeze acest moment în patrie, pentru a pute demonstra contra astorilor de neadevăruri; ba, avem chiar bărbați, cari de dragul căpătuirii a unui familiar de ai lor, au fost în stare să implice în cercetări sute de funcționari romîni; dar toți aceștia au grijit pînă acuma, ca să treacă în ochii forurilor competente măcar de patrioți buni.

Și acum, cînd e vorba ca să participăm la serbarea aniversării

FOIȚA.

Icoane din trecut.

— Amintiri. —

Vin sărbătorile de iarnă. Așa după lăsatul secolui de postul Crăciunului, par'că le simți că se apropie, vezi în lume o mișcare neobicinuită altor zile; o silință la lucru; fiecare caută să aibă un ban mai mult, să poată petrece sărbătorile creștinește, și par'că simți că din văzduh vine ceva; un sgomot, care îți îngrijește sufletul, și te face să te gîndești la ceea ce ești, și la ceea ce ai și n'ai; iar cu adierea asta necunoscută, sgomotul pare ceva care a mai fost pe la noi — un învălmășag de cîntece, de chiote, glasuri de urători, sunet de tobe și scripci, zurgălăi de sanie; — par'că s'ar apropia nunta unui împărat.

Toată această veste venită din necunoscut îți deschide întreg sufletul și de n'ai părăsit ce-ai crescut și de mai iubesti locul de unde ai plecat, — vatra

și pe ai tăi, mintea și inima se alătură iar la trecut, se amestecă cu el; te apropii de cei, în mijlocul cărora ai văzut lumina zilei și atunci căsuța ta, părinții tăi și toți ai casei, pe cît îiții minte îți trec pe dinainte ca niște visuri trezite; îi simți trăind și tu așisderea îți joci rostul deodată între ei; te simți încălzit dar și dureros induiosat, căci adevărul te trezește și nu-ți lasă decît căldura, iubirea și dorul de ceea ce ai fost de mult.

Cu toate acestea, oricît îi fi de nefericit, ba încă cu cît îi fi mai nefericit, cu atîta acel trecut, va răsări în sufletul tău într'o lumină mai măreață și de il vei așterne în icoana cum a avea a fost, vei avea, și mai mare mulțămire și va rămînea și o mingăere pentru alții care au fost ca tine.

Deci prins și eu de dragoste de vremurile apuse, care în totdeauna mi-au încălzit sufletul, voi povesti și eu ceva despre ele.

* * *

Iată-ne ajuși la vacanța Crăciunului, — vreme așteptată de școlari și bine-

cuvîntată de Dumnezeu, zile de tinjeală și de joc, care ne mai făcea să uităm de linia părintelui Pavel și de bățul cel gros al dascălului Irimia și de atîtea ceasuri ajunare.

Cu o zi înainte de ajunul Crăciunului, vreme sosită să ne dea friu slobod, era o zarvă și un neastîmpăr între băeți, de par'că ședeau pe jar.

Prin colțurile clasei, cîmoșii de băeți: romîni și jidani se stringeau și vorbeau și puneau la cale cum și cu cine să umble cu plugușorul ori cu colindul și ce gînduri nu-mi urzeam de sf. Vasile.

Toate jucăriile dela dughenile din tîrg îmi treceau prin minte. Cite cărți frumoase de povești și haiduci nu visam să le cumpăr cu bani cîștigați atunci; cite chipuri de hîrtie și creioane de boit hărțile și ce acadele și ce prăjituri nu era să le am!...

Și iată că dă Dumnezeu, că se înapoiază și o piclă deasă, se țesea tot mai fumurie; săniile prind să furnice una după alta, pe cînd gerul înflorea pe trecători cu mici și albe cuie de promoroacă

albuind și gard și pomi într'o horbotă de ghiață.

Dascălii de dimineață mai ascultau ceva din băeți; iar după prînz nu făceau alta, decît să dea de învățat și scris pentru vacanță și ce dădea era mult nu șagă, așa că pînă să mintuiască suna clopotul de eșire.

Niciodată, nu îmi părea sunetul clopotului mai drag și niciodată Todită, clopotarul, nu se gătea mai cu bucurie să-l sune ca atunci, — că de; era și el școlar ca noi și copil cu aceleași doruri.

Un huruit ca de herghelie se făcea; o foșnitură de cărți, asemenea suflărei vîntului prin frunzele căzute de toamnă flutura în liniștea clasei; amestecat cu șoapte și icnituri încete de bucurie ce ne amețea sufletul.

— Sculați la rugăciune, zicea profesorul.

O tăcere de biserică se așternea ca prin farmec. Unul zicea: »Cuvini-se cu adevărat, să te ferimic pre tine născătoare de Dumnezeu« și celelalte, după care profesorul ne spunea să ieșim încet. Dar abea dam, pe ușă, afară și o larmă gro-

de 60 ani de domnie a prea grațiosului nostru Impărat, din cauza ignoranței păturilor noastre inteligente și materialmente situate bine, să deie o națiune întregă cinstea pe rușine?

Sîntem convinși că sînt mulți, cari ar voi să coopereze la aceasta serbare, dar din lipsa de mijloace, fiind călătoria la Viena îmbinată cu cheltuieli mari, nu o pot face. Asemenea sînt mulți, cari dispun de toate cele necesare, nu dispun însă de un pic de sentiment național și de bunăvoință.

Noi sîntem datorii să cooperăm la acest festival, chiar dacă am aduce și jertfele cele mai mari, căci binefacerea ce le-a primit poporul nostru dela prea grațiosul nostru Impărat, nu pot fi recompensate prin nici o jertfă materială, ci numai prin o manifestare grandioasă a sentimentelor noastre de dragoste și venerațiune față de bătrînul nostru Monarh.

Apelăm deci încă odată la inteligența noastră să se grăbească de a se insinua pentru participarea la festivalul amintit, dacă nu vroește să aducă daune ireparabile întregii națiuni romîni din Bucovina.

Prea sfințite fă dreptate!

In unul din numerii trecuți am relevat afacerea ocupării parohiei Mologhia și acuma sîntem nevoiți de a înregistra alte două ocupări săvîrșite prin conzistor. Deși nu sînt posturi de parohi, ci numai cooperaturi, totuși avem dreptul să așteptăm, că și la ocuparea cooperaturilor să procedă conzistorul după dreptate. Nu avem la mîna normativul conzistorului, care regulează procedura de avansamente pentru preoți; cît ne aducem însă aminte, au să se ieie în considerare la înaintări în prima linie anii de serviciu. Aceasta este numai just și se practică în toate oficiile publice. Se'nțelege, că cu cei disciplinați se face excepție ori și unde. Cum procedează conzistorul? Foarte simp!u! Dacă devine o coo-

zavă se rîspindea, și ca și cum ar fi dat strechia în noi, unii fugeau, alții strigau, alții rideau, unii se trîneau prin omăt — de era — alții apucau înainte, alții în urmă, iar eu, care aveam prieteni și în alte clase, îi așteptam sau ei o făceau asta pînă să es și sfîtuindu-ne o plecam, acasă, în dealul Pietrarilor.

Iar a doua zi seara, în ziua de ajun, pe unii îi întilneam cu steaua, pe alții cu colindul; iar la sfîntul Vasile, doar cei bolnavi nu mergeau cu uratul.

* * *

Cit de partea mea, eram de șasesprezece ani și tot îmi era drag să scutur clopoțelul pe la ferestrele oamenilor și să zic:

Logofete! logofete!
Puneți spata la perete,
Și urechea la fereastră
Ș'ascultați povestea noastră.

Cînd am fost mai mic, am umblat tot singur; eu ziceam: »Minați măi« și tot eu respondeam! »Hăi, hai«, nu de alta, dar nu-mi plăcea să impart colacii cu alții; ci hăi, cînd am mai răsărit și eu de o schioapă, două, mi-am făcut și eu ceata mea.

peratură vacantă, escrie un fel de concurs, însă postul nu i-l dă competentului cu mai mulți ani de serviciu, ci căruia îi convine. Cel ne'ndreptătit poate să facă recurs; la cine? La D-zeu! Așa s'a întîmplat în zilele acestea cu ocaziunea ocupării cooperaturii dela biserica sf. Nicolai din Cernăuț. S'a fost scris concurs, dără postul era înainte destinat pentru cineva. Au fost competenți cu mulți ani de serviciu mai vechi decît respectivul, dără asta ce are a face? A fost denumit și pace bună. Ba încă ceva și mai nostim. Prin denumirea aceasta a devenit vacantă o altă cooperatură din Cernăuț.

Și conzistorul ce-a făcut? A ocupat și acest post în aceeaș sedință fără concurs, deci fără să-și mai bată capul, ori de ar mai reflecta și alții la el. Și una și alta este o volnicie. Căci, ori există un normativ pentru procedul la avansări, atunci trebuie să-l respecte în prima linie acei, cari l-au făcut; ori nu există și atunci la ce comedia cu escrierea concursului?

Ca ziaristi avem nu numai dreptul, dără și datorința de a controla ori și ce afacere de interes general, deaceia am înregistrat și aceste denumiri volnice săvîrșite prin conzistor și rugăm: »Prea sfințite, fă dreptate!«

Nostra culpa.

Prea adevărate sînt cele ce s'au scris pînă auma sub titlul acesta și am putea încă multe scrie și mărturisi »nostra culpa, nostra maxima culpa«. Să sperăm că nu vom rămînea cu mărturisirile, ci că ne vom și sili să delăturăm relele existente.

Acuma voiesc să mai relev unele din catastrofele păcatelor noastre. Știm cum și-au luat originea numele noastre, cînd niște funcționari străini de neamul și de limba noastră ni-au dat niște nume, pare-că obirșia noastră ar fi tocmai în centrul inimei Ucrainei. Ne-am deprins însă cu ele și le purtăm, căci n'avem ce

Eram în nu știu a cîtea clasă primară și țiu minte că în anul acela, am umblat cu plugul, cu Ion a Aniței, cu Toader Otocol și cu unu Gheorghie a Litenoaei din Sasca; toți prieteni buni de ghetuș iarna, și alte năzbitii vara.

Eu uram, a Litenoaei trăgea buhaiul și Ion a Aniței plesnea din bici și am cîștigat atîția colaci că de abia i-am dus acasă.

Pe drum am întîlnit niște uratori de la sate și unul mai blăstemat, — cum țineam niște colaci în mîna, — îmi înșfacă un covric, și puindu-l în vîrfurile biciului, mi-l repezi pînă peste zece case, dar nici el, n'a scăpat de gura mea; l'am petrecut cu alai pînă de parte, de poate și acu ține minte.

Și era un lunicuș și o pîclă că urătorii păreau niște umbre. De cu zi ploase și cu venirea nepteii a înghețat, așa că la vale mergeam tot de-a sîniușul; iar la deal Ion a Aniței — ca mai voinic trăgea de mîna pe Otocol, aista pe a Litenoaei și pe mine. Cînd cădea unul se năruiau toți și clae peste grămadă veneau de-a berbeleacul la vale.

face. Adecă le-am putea și schimba, dără de unde să plătești de ins cite 10 cor. timbru pe petiția pentru schimbarea numelui? Le purtăm deci de bine, de rău, așa cum sînt și vroim să arătăm lumii că sîntem Romîni măcar prin aceea, că scriem numele noastre romînește. Dar o facem aceasta așii în adevăr și o facem cu toții? Și cerem noi, ca numele noastre să fie romînește scrise ori și unde și de ori și cine? Cu regret trebuie să mărturisim că nu! Sînt foarte mulți, cari ar vrea să trecă de Romîni buni, dar numai pe scrisori romînești subscriu numele romînește, dar pe cele de alt soi, altfel, de ex. Cuparencu — Kuparenko. Frumos lucru! Par-că pentru scrierea numelor ar exista mai multe ortografii. De ce nu fac alte popoare așa ca noi? Du-te Romine la străini și învață a-ți scrie numele. Deci: »Vorbiți, scrieți romînește«, dără pentru Dumnezeu, nu scrieți numele pe scrisori străine, fie aceste scrise și în limba turcească, altfel decît numai romînește și pretindeți, ca și alții să ni scrie numele corect romînește.

Încă una! Un haos, un iad de schimosire, ba direct de falzificare a numelor romînești sînt cărțile tabulare, registrele de bir și alte cărți publice. Acestea sînt compuse de străini și intrinsele mai că nu vei afla nume rominesc scris corect romînește. Jemna a scris Zemna, Jelea — Zella, Timcu — Tymko, Juravlea — Dzurawla, Jacota — Zakotta etc. etc. Și apoi mai află adaos; Juriw (să zică alui George) Romaniw (alui Roman) etc. Ai putea scrie dicționare întregi cu astfel de falzificări.

Și cine-i de vină? Tot noi, pentru că nu pretindem rectificarea acestor cărți publice. Răul acesta este atîta de mare și atîta de tare înrădăcinat, încît nici nu se poate așa de ușor îndrepta. Bada Vaseli Stancescu de va și pretinde, ca numele său din cărțile publice să fie scris corect »Vasile Stancescu«, se va trudi înzădar. Dără cu o bajocură din partea funcționarului străin să poate alege, cu coregerea numelui său însă sigur nu. Aice cred că numai deputații noștri ar putea face ordine. Ei ar trebui să intervină pe lingă forurile competente, numească-se acestea chiar ministerii, și să pretindă coregerea tuturor numelor romînești din cărțile publice. Poftim deci domnilor deputați romîni! Arătați lumii, că alegătorii Domniilor noastre, ale căror nume se termină în — vici, — schi, etc,

Atunci, mi-am jult și coastele și genunchi; dar asta nu ne oprea de a ura la cite o casă de trei ori și de atîtea ori a căpăta cite un colac; numai la bietul moșu Matirică din ulița Rădășenilor am urat de vre-o șapte ori și de-atîtea ori ne-a dat săracul cite ceva. Nu ne cunoștea, că uram pe rînd și cînd ieșea moșneagul atară, primea darul numai cel ce urase și ceilalți fugeau în drum. Iar la Gavrioloia am urat odată, și ne-a dat un covrig de mămăligă și ce oameni bogăți erau. Însă și noi, i-am legat cu o sfoară belciugele la ușă și de ele i-am aninat covrigul și le-am strigat pe geam:

Sdrele pe podele,
Bureți pe părăți;
Pin' la anul
Să ne mai ajungeți.

Așa am hoinărit pînă firziu și eram urători de credeai că isvorăsc — umblau și copii de jidan.

Apoi aceștia mînceau bătăi de la romîni cît le încăpea în piele.

De asta mi-a adus aminte că după ce am urat la o spițerie, a venit în locul

sînt romîni, măcar că în listele de votare au fost scrise numele lor cu — wicz, — ski etc.

Aș aminti încă școlile. Aice în regulă se scriu numele de familie corect; nu înțelegem însă, de ce il scrie pe Ioan — Johann, pe Petru — Peter etc.? Și în privința aceasta trebuie de făcut ordine.

Deputatul nostru Dr. Constantin Iopescul-Grecul în parlament.

(Urmare.)

Pecînd provincițele apusene aveau un inventar binefondat și solid ca bază pentru dezvoltarea lor ulterioară, patria mea era încă o țară, în care totul a trebuit să fie construit din nou. Și zău, provincițele Bosnia și Herzegovina, în comparațiune cu patria mea, sînt de invidiat, pentru că un spirit nou a pus dezvoltarea lor pe o bază solidă, pecînd patria mea, lasată în sama ei, a ajuns soarta unei cenușoaice, pentru care nimic nu-i prea rău, totul însă prea bun. Dacă guvernul central și-a îndreptat privirile asupra regatului Dalmația, care din cauza pozițiunii sale lingă marea adriatică deodată îi apare ca o provincie de o importanță mare, atunci acest guvern să-și îndrepte privirile sale și asupra Bucovinei, care, încunjurată de valurile patimilor asiatică, sigur că are pentru imperiul nostru o importanță nu puțin mai mică. Dar guvernul central, sau unele resorturi ale sale, fac diferență între țările situate dincoace sau dincolo de Oderberg, neluînd în considerațiune, că aceste țări sînt o condițiune vitală pentru celelalte (foarte adevărat.)

Ce-i drept, nu putem nega; guvernul central a tremis în țara noastră în ultimul timp, în locul domnitorilor samovolnici, cari în chip de prezenți ai țării au guvernat țara prin decenii întregi, bărbați într'adevăr valoroși, înzestrați cu o cultură apuseană și pătrunși de intențiunile cele mai nobile — mă gîndesc la prințul Hohenlohe și la cav. de Bleyleben — Prin aceasta guvernul nu a făcut alta decît că a croit o bază pentru o prosperare îmbucurătoare

nostru la fereastă un jidănaș perciumat, pistrueț și cu părul roș și neștiind a ura, zicea scuturînd niște potcoave legate una de alta:

Tinghi, tinghi, bim, bon, bon,
C'a venit Sfîntu Vasile.

Așa a zis de vre-o trei ori după care a sîrșit cu:

Munați moi!

Și tot el a răspuns:

Hoi! Hoi!

Risete pe cei din spițerie, tirnuală pe evrei de la băeți de afară.

— Șeți moi șeți! — ci am făcut eu la tine? Ci nu-i voie de urat.

Cînd a scăpat bietul băet a zis: bogdaproste.

Sătui de urat și plini de frig ne-am înturnat acasă, unde am împărțit folosul cu prietenii.

Apoi m'am desbrăcat cu Ion a Aniței și după ce au plecat tovarășii, ne-am așezat cu coatele pe muchea caldă a cuptorului și ca în toți anii m'am pus să ascult urători.

(Va urma.)

a țărișoarei noastre. Mijloacele materiale însă, cari erau de lipsă pentru o disvoltare sănătoasă, li-au lipsit atit acelora, cit și țării. Și aceste mijloace ni lipsesc încă și astăzi. Ce rezultate poate obține un aparat administrativ, care e atit de slab ocupat, încit funcționarii aplicați, din cauza ocupațiunii prea intensive, abia află timpul necesar pentru muncă și pentru repaosul de noapte? Ce să facă un prefect, care are de administrat un district, ce se estinde asupra unei suprafețe de zeci de chilometri pătrați? De aceea noi sîntem siliți să pretindem ca funcționarii aplicați la prefecturi, prin sporirea numărului funcționarilor, să fie mai puțini intensiv ocupați și ca cercul teritorial de activitate al prefectilor să fie restrins. Aș merge prea departe, dacă aș voi să număr toate acele locuri, cari ar trebui să fie sediul unei prefecturi. E de ajuns dacă spre exemplu, voi aminti, că orașelul Boian are neapărată lipsă de o autoritate administrativă de instanța primă, deoarece aceasta o pretinde referințele comerciale și industriale ale comunelor învecinate, cari de altfel vor fi condamnate la peire.

Ce privește însă țara întreagă, trebuie să spun, că e deja timpul suprem ca regimul central să-i vie cit de curind în ajutor. Țara e îndătorită. Datoriile le-a făcut, nu din nesocotință, ci în urma unor cauze culturale de tot vajnice. Pentru Bucovina era însă facerea acestor datorii cu atit mai imperios, cu cit — cum am amintit-o deja — a fost în această privință necesar de a repara mult, ce a fost neglijat prin decenii întregi. Ancheta conchemată pentru aflarea mijloacelor, cari ar fi apte de a sana finanțele țării, vor afla poate multe mijloace pentru scopul acesta; una este însă sigur: că nu mai merge, ca patria mea și deacum înainte să fie, dupre modelul vechiu, tratată ca un copil vitreg, dacă nu vom vroi să videm cu ochii ruinul deplin al acestei țări, lucru, care ar fi în stare să ni demonstreze că un copil înținat primește mai multe, decit unul blajin.

Trecind domnilor, la discutarea detaliată a afacerilor, vroesc să iau aici în discuție resorturile diferite unul dupre altul, fără să pierd însă din vedere, unde va fi necesar, scopul principal, de care sînt condus. Se'nțelege de sine, că în prima linie voiu da expresie dorințelor populațiunii, pe care o reprezint, — a populațiunii rominești — și cari în zac la inimă. Nu pretind de a fi adus în discuție ceva perfect și colegii mei din parlament vor avea destulă ocaziune, de a discuta acele afaceri, pe cari eu din lipsă de timp nu le-am atias.

Să-mi fie permis, ca mai întâi să vorbesc puțin despre afacerile armatei noastre. Domnilor! Ori și unde am fost venit cu ocaziunea adunărilor mele electorale în campania electorală, în tot locul am auzit exprimată dorința serviciului de doi ani. Pro sau contra se vor putea induce multe momente; atit este sigur, că pentru instruiunea militară a feciorilor noștri, spre ai vedea ca soldați binedisciplinați și în timp de resboiu ca tirailori fermi nu e de lipsă un timp de trei ani.

Și de asta ni merge și noauă. La exerciții și marșuri de paradă noi nu mai reflectăm (așa este.) Eu cred însă că și aici, dacă se va evita pierderea de timp cu multe ocupațiuni de nimică, vom putea avea rezultate excelente. Obiecțiunea, că cu serviciul de doi ani nu vom putea crește numărul suficient de soldați cu grade, se poate întimpina cu aceste momente, că astfel de soldați s'ar putea acvira prin angajarea gradelor existente pentru un timp de serviciu mai îndelungat. Gaja acestor soldați se va putea acoperi din excedentul ce va rezulta din scurtarea timpului de serviciu al celorlalți soldați (foarte adevărat). Cit timp să servească un soldat activ? Acela, care singur și-a făcut armata, aceasta întrebare o va raspunde ușor. Ni este doar cunoscut, că un soldat de o inteligență mediocră, deja după un an e instruit perfect. În anul al doile el se confirmă în manerile militare și-și cîștigă o rutină militară sigură pentru ori și ce ocaziune. Anul al treilea este deci după părerea mea, cu totul superfluu. În acest timp soldatul e deja atit de iscusit, încit — spre a întrebuița un termin usitat la militari — el în acest an pretutindeni numai »marchează«, ceea ce însemnează, că el în acest timp de facto nu face nici un serviciu, ci mai virtos numai se gîndește la momentul, cînd va putea să ieasă, cu boneta pe o ureche, cu țigara în gura și cu mîndra sa la braț, la preumblare (ilaritate generală, strigăte foarte bine.) El e o urgie pentru camerazii săi mai tineri și uită în acest timp — rog să-mi ertați francheța mea — și meseria, pe care a învățat-o și la care, fiind apoi concediat, cu anevoe se deprinde iarăși. Acasă însă părinții săi bătrîni și sermani muncesc din greu și nu-și pot da rind, lipsindu-li o mîna de ajutor tînără și puternică. Dacă și nu am ave exemple dela alte state, totuși putem zice: doi ani de serviciu militar e de ajuns, și deci pentru acesta trebuie să ne întrepunem.

Asemenea e și cu anul de voluntar. Domnilor! La noi domnește principiul, că numai acela poate deveni părtaș de acest beneficiu, care a trecut bacalaureatul la un gimnaziu sau la vre-o școală medie egală acestei școli. Scopul acestei măsuri poate să fie duplu. Ori s'a luat această măsură pentru a proteja cultura cîștigată în școlile medii, sau ea s'a luat din cauză, că numai o astfel de cultră e în stare să deo o garanță deplină, pentruca în decursul unui an un tînăr să fie atit de bine instruit, încit să fie cvalificat pentru un grad militar — să zicem pentru gradul de ofițer — care e în stare la caz de de nevoe să-și conducă plutonul său.

Ori și cum ar fi răspunsul, ce l'am primi la această întrebare, trebuie să zicem, că ambele considerante, luate în privire de lege, astăzi nu mai pot fi privite ca existente. (foarte adevărat).

(Va urma).

Presara Sf. Vasile în Seraievo.

Clubul romin din loc a aflat de bine de a introduce cu aceasta ocaziune o inovațiune, altfel de sine înțeleasă, dară totuși pînă acuma cu totul neglijentă și nebăgată în seamă de cătră inteligența romină, mai ale de cătră cea din Bucovina și Romînia; și anume el a învitat la această petrecere curat rominească, pe toți meseriașii romini și pe alți romini, cari fiind imprăștiati pe aici (Seraievo) n'au ocaziunea de a conveni cu romini, de a se mișca în o societate rominească și duc astfel cu toții pericolul de a se instrăina și de a se pierde cu totul pentru nația romină. Aici în mijlocul nostru au aflat ei o primire frățească foarte cordială și familiară. Un consilier guvernial etc. nu s'a aflat de loc compromis, nici desonorat de a vorbi vr'o citeva cuvinte cu un ciobotar, cu un hornar, sau cu un fierar romin, dincontra unul și altul și-au arătat prin aceasta modestie, o creștere și o gîndire mai înaltă. Am luat în programul nostru de concert mai sus anunțat, numai piese romine, numai autori romini, eliminînd în mod ostentativ străinismul, mai ales la o atare ocaziune, la o petrecere curat națională.

Am început programul concertului nostru — contrar uzului de pînă acuma altfel de tot detestabil al inteligenței romine, mai ales ale celei din Bucovina — cu imnul național „Deșteaptăte Romine“.

Aș dori ca această inovațiune să fie observată de acu înainte cu toată sfințenia pretutindene de cătră toată inteligența romină pe la toate atari ocaziuni de concert, sindrofii, petreceri sociale ale societăților noastre romine etc. Atunci am avea cu mult mai mulți compozitori și autori romini de valoare pe toate terenurile, atunci am avea o societate cu mult mai rominească. Atunci nu ni s'ar desnoționaliza poporul nostru atit de repede, pe zi ce mergem și nu s'ar pierde atit de repede, în mod fatal datele obiceiurilor noastre vechi rominești atit de frumoase, atit de sublime.

Programul jos indicat a reușit minunat de bine. Toate piesele au fost executate exact și cu multă pricepere artistică, dar mai ales mare impresiune a făcut aparința pe scenă a lui Peneș-Curcanul în costum național foarte bogat, cu cușma țurcănească pe cap, cu pana de curcan la ureche și cu medaila jubilară „Regele Carol I. pe piept. Declamarea lui pătrunzătoare, minunată ne-a fost însuflețit într'atita, încit ne-am crezut cu toții că ne aflam pe cîmpurile Bulgariei, dinaintea Plevnei, la asaltul Griviței. Erau momente de mare inspirațiune națională, ce am simțit cu toții, fiecare din noi aici departe de patria sa romină, pe acest pămînt odată cu totul rominesc, astăzi deja cu totul instrăinat.

Eată și programul concertului:

1. Deșteaptă-te Romine. Hora Jianului de Flechtenschacher executat de d-na Aglaia de Zotta.
2. a) O spuneti-romanță de Coțebue b) M'ai iubit romanță de Adolf Decker.
3. Scena pastorală romină de P. Elinescu, executat pe clavir de d-ra Irina Filipescu.
4. Doina Olteanului de Vasiliu, executat pe clavir și violină de d-ra Mari Oprița și dl N. Hlușcu.
5. a) Groza de V. Alexandri, b) Țiganul la mal de T. Speranța declamat de dl N. Hlușcu.
6. a) Dorul de G. Schiletti, b) Hora de la Plevna de G. Muzicescu cîntat de dl Isidor Ieșan cu acomp. de clavir de d-ra Mari Oprița.

7. Rapsodia romină de Z. Liubici, executat de d-ra Mari Oprița.

8. Crai nou potpourri de Ciprian Porumbescu executat pe clavir și violină de d-ra Mari Oprița și dl N. Hlușcu.

9. Peneș-Curcanul de V. Alexandri declamat în costum național de dl Isidor Ieșan.

10 Potpourri național de G. Dima executat pe clavir de d-ra Irina Filipescu.

11. a) Te-am așteptat de G. Vasiliu, b) Noapte întregă de G. Dima, cîntat de dl Isidor Ieșan cu acomp. pe clavir de d-ra Mari Oprița.

Romîni marcanți în istoria mai nouă a Sîrbilor, Conferență ținută de dl Teodor Filipescu, apoi Tombola.

Seraievo în 3/15 Ianuarie 1908.

Bosniacul.

Situația în Macedonia.

Cetim în »Romînul dela Pind«:

S'a format o comisiune de militari și civili, al cărei scop este: descoperirea de comitete subverzive, precum și de agenți periculoși pentru statul otoman. Președintele acestei comisiuni este mehtupciul din Scopia.

Comitetul grecesc a reînnoit ordinul, ca nici un grecoman să nu tîrguiască dela Romini și Bulgari, iar dela Turci și Ovrei să nu cumpere decit ceea, ce nu pot găsi la un prăvăliaș grecamon. De asemenea se interzice vorbirea cu Romîni.

În ajunul Crăciunului, a fost spînzurat un Bulgar din Ciarlia, un cătun de lîngă Bitolia. Cauza: armata mergînd să facă perchiziție în casa sa, unde se găseau comiți, el, în loc să deschidă ușa, s'a luptat alături cu comiții și a împușcat un locotinent și doi soldați.

Ca răspuns la omorîrea celor trei grecomani și a rînirii primarului din satul Dragoș de un agent al comitetului bulgar, s'a dus — nici săptămîna împlinită — o ceată de antarți să distrugă familiile, cari trecuseră la bulgărisim. Dînd foc în timpul nopții la cinci case, oamenii au sărit să stingă. La lumina flăcărilor, antarții au împușcat 7 bărbați, 5 femei și 18 copii, cari n'au putut să fugă.

Zilele acestea poarta a adresat o notă energică Patriarhului, înzîstînd ca să recheme pe antartul vicar gerant al Metropolei din Grebena, care este rău compromis în acțiunea bandelor grecești. Nota adaugă că în cazul, cînd Patriarhul va întîrzia să-l recheme, atunci el va fi ridicat cu forța armată. Cum vedem Turcii pare că s'au hotărît în sfîrșit să ia o poziție mai energică față de unii prelați antarți, cari pun la cale asasinatele Romînilor.

Harnicul efor romin dl Stergiu Toma a fost grav rînit de cătră un turc pus în serviciul grecilor!

În ziua de 22 l. c. cetele bulgărești din ținutul Florinei sub șefa voivodului Dzole și Națe au atăcat comuna Petersco. Era spre seară pe la oarele 5 p. m. Comiții erau îmbrăcați în uniformă de soldați turci. Au fost uciși 4 turci și patru rîniți; 3 grecomani uciși și 1 rînit. Comuna se compune din 150 case dintre cari 100 turcești, 2 grecomane, iar restul bulgărești. Detașamentul de armată, care cantonează în comuna Sorovici, venind în ajutorul comunei, s'a incins o luptă între armată și comiți, care a durat o oră. Se zice, că 4 soldați au fost uciși și 3 rîniți. Din partea comiților nu e nici o pierdere, afară de calul șefului Dzole care a luat-o la fugă. Cauza acestui atac e, că Turcii din această comună făceau dese omoruri asupra bulgarilor din satele învecinate.

Sfîrșitul anului se termină într'o mare nesiguranță aci. Și tot în asemenea condiții ne găsește și noul an. Pe cînd toate statele limitrofe se întrec în a face declarație de pace pe ascuns fiecare din

tilindu-le în modul cel mai barbar. A fost crutat numai un copil de 8 ani din familia Bandanenkow. După săvârșirea îngrozitoare crime, sălbaticii cazaci au prădat tot ce se găsea în case, au dat foc caselor și au fugit. Poliția caută să mușamalizeze întreaga afacere.

Procesul Stoessel. În procesul intentat generalului Stössel pentru predarea Portului Artur, generalul Smirnov l-a acuzat pe Stössel, că n'a luat niciodată parte activă la apărarea cetății. Stössel a respins cu indignare această acuzare.

Grozavă anarhie. În Odessa domnește o grozavă anarhie. Nimenea nu mai e sigur de viața sa. Eri au fost uciși ziua mare, pe strada spitalului, un bărbat și o femeie, cari au refuzat să dea o sumă oarecare de bani comitetului terorist. Mulți străini părăsesc orașul.

Cătră p. t. abonenți.

La apelul lansat cătră onorații noștri abonenți, au răspuns de tot puțini. Neachitând restanțele abonamentului pe anul expirat, ni este imposibil a scoate ziarul mai departe. Rugăm deci ca onorații abonenți, luând în considerare împrejurarea de mai sus, să binevoiască a-și achita restanțele cât mai urgent.

Totodată rugăm și pe onorații insertori, cărora li s'a trimis deja aproape de două luni socotelile, să aibă bunătatea a le liquida imediat.

Toate cvotele fără excepțiune sînt a se adresa la administrația ziarului.

Apel.

Pășim iarăși pentru a treia oară în publicitate de a ruga toate inimile romine, ca să sprijinească cu toată căldura »Prăvălia românească« din Gurahumorului. S'a constatat, că în timp de o lună dela înființare, și-a luat această prăvălie un avînt

destul de mare. Cu toate aceste însă trebuie să amintim cu părere de rău, că o mică parte din inteligența romină din acest district și o mare parte din popor, stă departe de această prăvălie, sprijinind mai departe ca și pînă acuma comerțul ovreesc.

Știut este că naționalismul adevărat nu constă numai în cuvîntări ocazionale pline de avînt național, ci mai mult și cu totul în *sprijinirea întreprinderilor economice-naționale.*

De aceea rugăm prin aceasta pe toți rominii, cari se simțesc și se numesc romini adevărați, să sprijinească din răsputeri »Prăvălia românească« din Gurahumorului.

Pentru direcțiune:
Dr. Nico Blindu, director.
Const. Cosmiuc, secretar

Bibliografie.

A apărut:
»Luceafărul« Nr. 23-24 cu următorul sumar: M. S. Rimniceanu Giotto. — D. M. Teodorescu, Casa lui Mazăre. — V. Buta, Din Popor. — O. Goga, Iudita (poezie după I. Kiss). — I. Ciocirlan, Inimă de mamă (novelă). I. Agîrbiceanu, nepotriviri (novele). — Cronica: Featrul nostru. Incă odată »Puterea întinericului«. Solidaritate interconfesională. — Die Karpathen. Expoziția de copii din Ilimbov. Bibliografie. — Poșta Redacției. — Poșta administrației — Ilustrațiuni: Giotto. Medonna din Ognisanti, Florența. — Niccolo Pisano. Prezentarea înt templu. — Giovanni Pisano. Omorirea pruncilor. — Cimabue. Madonna de Rucellai. — Giotto. Renunțarea St. Francisc la averele pămîntești. — Giotto. Ioachim la păstori. — Giotto. Întîlnirea Mariei cu Elisabeta. Giotto. Plîngerea lui Isus. — Nașterea Sf. Ioan și darea numelui de cătră Zaharie. — Giotto. Căsătoria lui Sf. Francisc cu sărăcia. — Expoziția de copii din Ilimbov: mamele cu copiii premiați. — Primul premiat la expoziția de copii din Ilimbov.

Mulțămite publice.

Dela 1 Sept. a. c. pînă azi au binevoit următorii p. t. binefăcători a dona pentru internatul de băieți din Sirete următoarele daruri: Păr. V. Prelipcean a dat 210 kg secară, 160 kg sfeclă de

mincare, 10 cununi de ceapă, 10 kg mazere, 12 kg linte, 120 fasole, 50 kg cararabi, 2 m³ lemne de fag, 800 kg cartofi, 22 kg brînză de vacă; păr. M. Percec a dat 600 kg cartofi, 24 kg colaci; păr. Eugen Siretean 500 kg cartofi, 12 kg fasole, 4 kg brînză de vacă; Dr. I. Blaustein 7 cor.; dl Ios. Marcus, prof. 3 cor.; dl Cas. Isar, veterinar 10 cor.; păr. C. Gramatovici o masă la amiază și seara pentru tot internatul și cite un colac de fecare și 300 kg cartofi; onor. soc. »Junimea« din Cernăuț din caseta pentru internatul din Sirete 24 cor. 69 bani; un anonim 20 cor.; păr. St. Seleschi 10 cor. și 100 cor.; păr. Eugen Siretean 10 cor.; p. ar. G. Ciupărcă 3 c. dl I. Kröpl prin păr. C. Gramatovici 4 cor.; dl Windisch, mare proprietar, lemne de fag, dl Nistor Bighei, econom în St. Onufrei 20 cor.

Pentru toate aceste daruri comitetul internatului de băieți din Sirete, mulțămeste p. t. domni binefăcători și roagă pre Dumnezeu de unde au dat să aibă insutit și atit d-lor cit și alții să nu uite de acest internat, care susține 25 de băieți la gimnaziul din Sirete.

Pentru comitet:
I. Hostiuc, președinte.
Oreste Dljanschi, casar.

Pentru vadanele, cărora le-a distrus focul la 24 Octomvre 1907 gospodăriile, hrana și pășunea, am primit dela I. P. S. Mitropolit Dr. Vladimir de Repta prin secretarul consistorial dl Eugen Neșciuc 20 cor. pentru Marghioala Gavriil Popescu, și 10 cor., dela singelul din Suceavă Ven. Sa dl Pantraș Sidorovici anume: 5 cor. pentru Marghioala Popescul și 5 cor. pentru Eufrosina Popescul.

În numele vădanelor nenorocite aduc prea venerabililor binevoitori mulțămite cea mai călduroasă.

Nico Cărăuș, paroh.

Cu ocazia în spre sara de anul nou a strîns chorul »Arcașului« din Frătăuțul vechiu suma de 29 cor. 90 b., la care au contribuit: S. Sa păr. paroh Boca 5 cor., păr. Dolinschi 3 cor., strajameșterul de gendarmi Albota 2 cor., primarul I. Istrațoiaie 2 cor., Petru Cloșcă 2 cor., George Buzilă 2 cor., dl sup. E. Isopescul 1 c., dl inv. G. Georgiesi 1 cor., Constantin Cloșcă 1 cor., Const. Ionesi 1 cor., Vi-chenti Isopescul 1 cor., Const. Luchian,

Dumitru Luchian, Teodor Luchian, Dumitru Paliuc, Stefan Sarcinschi și W. Schulz cite 1 cor., Teodor Onciul cantor și Ioan Buzilă cite 60 b, inv. Cîrstean, L. Bucevschi și George Onciul cite 40 b., G. Hreniuc 30 b. și Gavril Cloșcă 20 bani.

Societatea pompierilor romini »Arcașul« din Frătăuțul vechi aduce pe calea aceasta mulțămite cea mai profundă tuturor marinimosilor sprijinitori, mai ales d lor inv. Cute și A. Scalat care și-au dat silința pentru înființarea sus-numitului chor.

Comitetul.

Prea venerabilitatea sa arhiepiscopul Artemi Berariu din Ceahor a donat din incidentul aniversării de 25 ani dela moartea iubitei și scumpei sale soții Iuliana suma considerabilă de 100 cor. pentru internatul de băieți romini ortodoxi or. din Rădăuț »Stefan cel Mare«.

Pentru acest dar mare aduce atit comitetul cit și elevii acestui institut, cari se vor îndulci de această mare binefacere acestui marinimos donator pe astă cale cea mai profundă mulțămite.

Totodată promit elevii acestui institut a se arăta muițămitori prin o purtare bună, prin o zeloasă propășire în științele folositoare, dară mai cu seamă promit a ruga din toată inima pe prea bunul și atotînduratul Dumnezeu, ca să dăruiască marinimosului donator vieță îndelungată însoțită de deplină sănătate și ferită de orice nenorocire, — însă pe scumpa defuncta sa soție să o așeze în împărăția ceriului dimpreună cu toți sfinții. — Deie Domnul ca amintirile pioase pentru cei repausați să se facă totdeauna în felul acesta.

Președintele comitetului:
Arhimandritul Patraș.

Prețul cerealelor

pentru 50 chilograme la bursa din Cernăuț în 30 Decemvre 1907.

	dela		pînă	
	cor.	b.	cor.	b.
Grii de calitate primă	12	80	13	—
Secară » »	11	50	12	80
Ovăș » »	6	90	7	10
Păpușoi » »	7	10	7	30
Orz țărănesc	7	50	8	—
Fasole albe lungi . .	8	—	8	25
Mazere	8	50	9	—

Tipărituri pentru parochiate

se găsesc de vînzare la

Societatea tipografică bucovineană în Cernăuț, Piața principală 3.

f. Pliska

etabliment de clavire

str. Francisc Nr. 3.

Depou de clavire și pianine noi și întrebuintate dela firmele cele mai renumite din Viena.

Strunări și reparaturi

se efectuează cu prețuri foarte moderate.

Agricultori-săteni!

Nu cumpărați nicăiri mașini și unelte agricole până nu veți vizita

Marele depozit in comisiunea

lui

Karl Goldstein

ITZKANY, strada Burdujenilor.

Aici vă veți convinge de trîinicia și efitnătatea mașinelor și uneltelor agricole, precum: mașini de treier (cu cai, cu mina și cu foc); moriști de vinturat, șișcornițe, mașini de tăiat sfeclă, cartofi și bostani; pluguri de fer, mașini de sămănat și ori-ce mașini de cari aveți trebuință. **Garantez** pentru orice mașină, cumpărată la mine. Dau **rabat și fac înlesniri de plată** dela un an până la trei ani.

Încercați și vă veți convinge!
Șișcornițe dela 50 cor. în sus.

Meseriași români bucovineni.

Societatea meseriașilor din Cernăuț și suburbii face atent pe acei domni antreprenori, constructori de binale etc. atât din țară cât și din Regatul României, cari au necesitate de meseriași ca :

zidari, cioplitori în piatră, dulgheri etc.

să se adreseze la societatea noastră, **Cernăuț, piața principală Nr. 3,** care li va putea servi conștiincios fără nici o remunerare.

Pentru comitetul Societății: **Dimitrie Bucevschi,** președinte.

Prăvălia B. Baltinester iun., Cernăuț

Fondată la 1873

Strada Enzenberg Nr. 3.

Telefon Nr. 301

Unicul depou de păpucării F. L. Popper, Chrudim; Anton Capek, Viena; de pălării I. Heinric Ita, Viena; Iosif Pichler și fi, Graz.

Cumpărari avantajoase pentru earnă și articole pentru crăciun. — Depozit bogat. — Toate mărfurile în calitate solidă.

Blănării. lînării, mănuși și ciorapi.
Albituri sistem Dr. Jäger și Lahmann.
Bonete de blană și postav pentru domni,
[dame și copii.

Păpucarie, galoși și șoșoni. Ciobote
pentru vânători.

Mântălu' pentru copii, haine
și bonete.

Palării pentru domni și băeți. Ci-
lindre și clacuri. Theatre echarpes.

Gravate și cachnez

săniuțe] sistem Rodel, jachete, cepițe,
mănuși etc. etc.

Albituri pentru domni, gu-
lere, manșete și batiste.

Parfumuri, săpunuri, perii de strae pentru
cap și dinți.

Obiecte pentru înpodobirea părului,
Pepteni.

Puști de vînat, revolvere, Muniție. Cergi
de călătorie. Gilete de modă pentru
domni. Tăcîmuri de argint garantat
Alpaca sau China.

Zigarete de chilimbar și dose pentru zigări
și zigarete.

Obiecte de piele: Tăscuți portative
pentru dame. Giante și gemandane
pentru călătorie. Necessaire pentru
călătorie. Oglinzi portative și pentru
toaletă.

Cadre pentru albumuri și fotografii.

Utensilii pentru scris.

Utensilii pentru fumători, casete.

Casete pentru juvaere fotografii,
utensilii de cusut.

Ochene, bastoane și păioare.

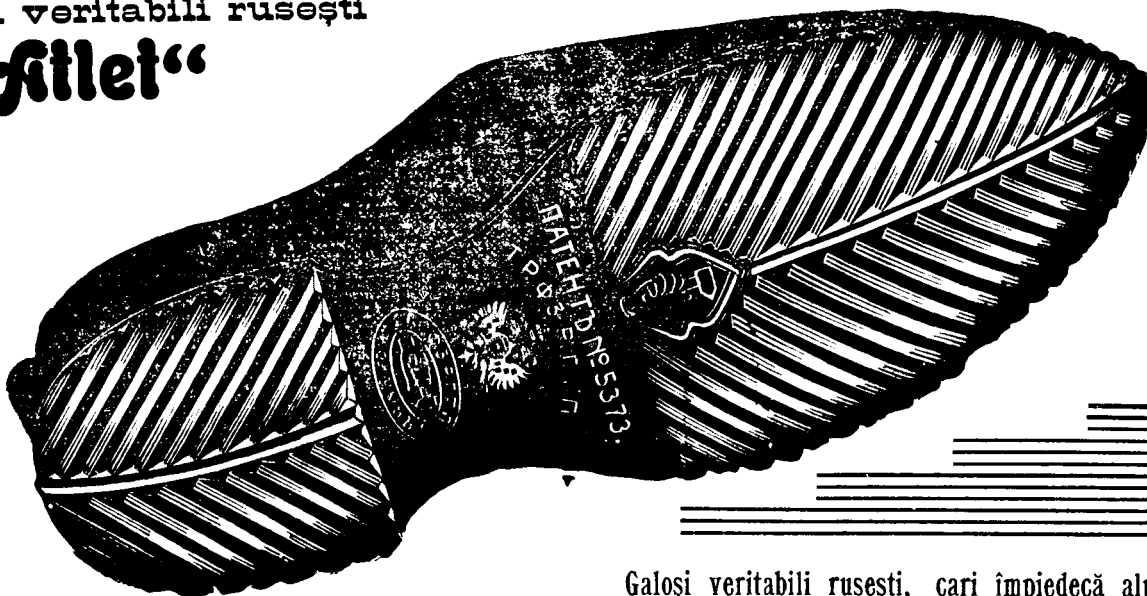
Jocuri de domino. șac, preferanz.

Atențiune!

Galoși veritabili rusești

„Atlet“

Garanție deplină pentru
cvalitate și durabilitate.

Galoși veritabili rusești, cari împiedecă alunecatul.
Patente N-rii: 6888, 8020, 18564, 5373, 3422, 2374, 18597.

Cereți pretutindeni numai galoși „Atlet“

Se pot afla la firmele:

B. Baltinester.

Gottesmann & Nadel.

Pîne estină

O pîne de secară calitatea pri-
mă în greutatea de 1 chil. și
40 g. se vinde la

Ternbach

Piața Elisavetei Nr. 1, strada
Rusească Nr. 53 și în toate
filialele.

Redacția și administrația
ziarului

„Apărarea Națională“

Cernăuți
strada Francisc No. 13.